

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 marca 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 83 ust. 1 w zw. z art. 24 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z 13 października 1998 roku odmówił J. T. zwrotu nienależnie opłaconych składek z uwagi na brak nadpłaty. /decyzja k.2 akt ZUS/

W dniu 2 maja 2019 roku J. T. wniósł odwołanie od powyższej decyzji uznając ją za błędną. Wskazał, że jego zdaniem wydanie decyzji jest przedwczesne, gdyż w toku jest postępowanie w sprawie dotyczącej prawidłowości dokonanych przez organ rentowy rozliczeń. Wniósł o zawieszenie postępowania do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia odwołania w sprawie odwołania od decyzji z dnia 5 listopada 2018 roku. /odwołanie k.3 /

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 3 czerwca 2019 roku organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację wskazaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Wskazał, że odwołanie od decyzji z dnia 5 listopada 2018 roku zostało prawomocnie oddalone, w związku z czym nie ma podstaw do zawieszenia postępowania w sprawie. / odpowiedź na odwołanie k.5/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. T. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą pod nazwą KANCELARIA (...) R.PR. J. T. /niesporne/

W miesiącu październiku 2015 roku J. T. pozostawał nadto w stosunku pracy, uzyskując wynagrodzenie w kwocie 1921 złotych. /niesporne/

Za ten miesiąc opłacona i rozliczona została przez niego, jako prowadzącego działalność gospodarczą, jedynie składka na ubezpieczenie zdrowotne (FUZ) w kwocie 279,41 złotych. /rozliczenie konta k 29/

Z tytułu zatrudnienia, które było podstawą do zgłoszenia do ubezpieczenia społecznego w miesiącu maju 2017 roku wnioskodawca osiągnął wynagrodzenie w kwocie 1.971 złotych. /imienny raport miesięczny o należnych składkach i wypłaconych świadczeniach k 31/

Decyzją z dnia 6 listopada 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych – I Oddział w Ł. odmówił J. T. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 września 2017 roku do 29 października 2017 roku, w związku z ustaniem z dniem 31 sierpnia 2017 roku tytułu ubezpieczenia chorobowego. /kserokopia decyzji k 23/

Odwołanie wnioskodawcy od powyższej decyzji zostało prawomocnie oddalone wyrokiem Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi – X Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wydanym w sprawie X U 21/18. /niesporne/

Nienależna składka na ubezpieczenie chorobowe wnioskodawcy za miesiąc czerwiec 2018 roku uiszczona w dniu 10 lipca 2018 roku została rozliczona na poczet zaległości za miesiąc październik 2018 roku. /rozliczenie konta k 29 odw./

Decyzją z dnia 5 listopada 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych – I Oddział w Ł. umorzył jako bezprzedmiotowe postępowanie w sprawie określenia na koncie dłużnika KANCELARIA (...) R.PR. J. T. wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, Fundusz Pracy. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że po ponownym rozliczeniu konta z uwzględnieniem dokonanych wpłat stwierdzono brak zaległości za okres wskazany w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. /kserokopia decyzji k 24/

Wyrokiem z dnia 5 marca 2019 roku Sąd Okręgowy w Łodzi – VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie J. T. od powyższej decyzji. Wyrok ten jest prawomocny. /niesporne/

W dniu 30 października 2018 roku J. T. złożył do organu rentowego wniosek o wypłatę nienależnie opłaconych składek. /wniosek k. 9 akt ZUS /

Pismem z dnia 4 grudnia 2018 roku organ rentowy poinformował wnioskodawcę o odmowie wypłaty składek ze względu na brak stwierdzenia nadpłaty. /pismo k. 8 akt ZUS /

Ubezpieczony 4 lutego 2019 roku wniósł o wydanie decyzji w sprawie. /wniosek k. 6 akt ZUS /

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zawartej w aktach organu rentowego oraz aktach sprawy nie znajdując podstaw do zakwestionowania ich wiarygodności.

Rozpoznając sprawę Sąd Okręgowy oddalił wniosek ubezpieczonego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego. Zdaniem Sądu stan faktyczny ustalony na podstawie powołanych dokumentów jest wystarczający do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Na wstępie wskazać należy, że Sąd nie znalazł podstaw do zawieszenia postępowania w niniejszej sprawie. Okoliczność przytoczona przez wnioskodawcę tj. zawisłość innej sprawy, która mogłaby mieć wpływ na wynik toczącego się postępowania jest nieprawdziwa, bowiem sprawa, na którą powołuje się wnioskodawca (VIII U 105/19) została już prawomocnie zakończona.

Przechodząc do meritum wskazać należy, że reguły postępowania w sprawie zwrotu składek określają przepisy zawarte w art. 24 ust. 6a – 6e ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 300 ze zm.).

Zgodnie z tymi przepisami nienależnie opłacone składki podlegają zaliczeniu przez Zakład z urzędu na poczet zaległych lub bieżących składek, a w razie ich braku - na poczet przyszłych składek, chyba, że płatnik składek złoży wniosek o zwrot składek, z zastrzeżeniem ust. 6c, 8 i 8d (ust. 6a); zakład zawiadamia płatnika składek o kwocie nienależnie opłaconych składek, które zgodnie z ust. 6a mogą być zwrócone, chyba że nie przekraczają wysokości kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym (ust. 6b); po stwierdzeniu, że składki zostały nienależnie opłacone, płatnik składek może złożyć wniosek o ich zwrot (ust. 6c); nienależnie opłacone składki podlegają zwrotowi w terminie 30 dni od dnia wpływu wniosku, o którym mowa w ust. 6c (ust. 6d); jeżeli nienależnie opłacone składki nie zostaną zwrócone w terminie określonym w ust. 6d, podlegają oprocentowaniu w wysokości równej odsetkom za zwłokę pobieranym od zaległości podatkowych, od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 6c (ust. 6e).

Treść powołanych przepisów wskazuje, że płatnik składek może ubiegać się o zwrot nienależnie opłaconych składek tylko wtedy, gdy nie ma zaległych lub bieżących zobowiązań w stosunku do ZUS.

Zgodnie z brzmieniem art.9 ust.1 powołanej ustawy osoby będące m.in. pracownikami, spełniające jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z innych tytułów, są obejmowane ubezpieczeniami tylko z tytułu stosunku pracy, Mogą one dobrowolnie, na swój wniosek, być objęte ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi również z innych tytułów, z zastrzeżeniem ust.1a.

W myśl ust. 1a powołanego przepisu ubezpieczeni wymienieni w ust.1, których podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z tytułu stosunku pracy w przeliczeniu na okres miesiąca jest niższa od minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalonego na podstawie odrębnych przepisów, podlegają również obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z innych tytułów.

Z powołanych przepisów wynika wprost, że pierwszeństwo mają ubezpieczenia ze stosunku pracy. Pracownik prowadzący jednocześnie działalność gospodarczą nie płaci więc składek na ubezpieczenia społeczne od prowadzonej działalności gospodarczej - te opłaca bowiem już jego pracodawca od wynagrodzenia pracowniczego. Jedyny wyjątek - obowiązkowe opłacanie składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, mimo zatrudnienia pracowniczego - powstaje wówczas, gdy pracownik-przedsiębiorca ze stosunku pracy osiąga

wynagrodzenie (przychód) niższe niż minimalne. Wówczas powinien opłacać składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe oraz ubezpieczenie wypadkowe także z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

P. dowodowe przeprowadzone w przedmiotowej sprawie wykazało, że stan konta płatnika składek nie wykazuje nadpłaty w zakresie składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne i fundusz pracy.

Odnosząc się do zarzutu wnioskodawcy dotyczącego składki za miesiąc październik 2015 roku wskazać należy, że w miesiącu tym J. T., pozostając w stosunku pracy, uzyskał wynagrodzenie w kwocie 1921 złotych, czyli w kwocie przewyższającej minimalne wynagrodzenie za pracę (1.750 złotych określone w rozporządzeniu Rady Ministrów w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2015 roku z dnia 11 września 2014 roku (Dz.U. z 2014 r. poz. 1220), a zatem zobowiązany był jako przedsiębiorca jedynie do opłaty składki na ubezpieczenie zdrowotne. P. dowodowe przeprowadzone w niniejszej sprawie, oparte na wydruku rozliczenia konta wnioskodawcy za ten miesiąc (k 29) wykazało, że poza opisaną składką, wnioskodawca innych należności za ten miesiąc nie uiszczył, a zatem nie powstała żadna nadpłata za ten miesiąc.

P. dowodowe przeprowadzone w niniejszej sprawie, oparte na imiennym raporcie miesięcznym o należnych składkach i wypłaconych świadczeniach (k 31) wykazało także, że z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, które było podstawą do zgłoszenia do ubezpieczenia społecznego w miesiącu maju 2017 roku wnioskodawca osiągnął wynagrodzenie w kwocie 1.971 złotych, a nie jak twierdzi – powyżej 2.000 złotych (minimalne wynagrodzenie w tym miesiącu - określone w rozporządzeniu Rady Ministrów w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2017 roku z dnia 9 września 2016 roku - Dz.U. z 2016 r. poz. 1456), a zatem wnioskodawca nie był zwolniony od uiszczenia składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. Składki uiszczone za ten miesiąc były więc należne.

Materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie wykazał nadto, że decyzją z dnia 6 listopada 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych – I Oddział w Ł. odmówił J. T. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 września 2017 roku do 29 października 2017 roku, w związku z ustaniem z dniem 31 sierpnia 2017 roku tytułu ubezpieczenia chorobowego, zaś odwołanie wnioskodawcy od powyższej decyzji zostało prawomocnie oddalone wyrokiem Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi – X Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wydanym w sprawie X U 21/18. Oznacza to, że wnioskodawca nie był uprawniony we wskazanym okresie do zasiłku chorobowego, a zatem składka na ubezpieczenie społeczne z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej za ten okres była należna. Nie powstała w związku z tym żadna nadpłata należności za ten okres.

Analiza stanu konta wnioskodawcy (k 29 odw.) wykazała z kolei, że nienależna składka na ubezpieczenie chorobowe wnioskodawcy za miesiąc czerwiec 2018 roku, uiszczona w dniu 10 lipca 2018 roku, została rozliczona na poczet zaległości za miesiąc październik 2018 roku. Nie powstała zatem żadna nadpłata na koncie ubezpieczonego.

Kierując się przedstawionymi względami oraz w oparciu o powołane przepisy, a także na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r., poz. 265).